

1 Što u praktičnom smislu znači pravni pojam „roditeljska odgovornost“? Koja su prava i obveze nositelja roditeljske odgovornosti?

Roditeljska odgovornost pravo je i obveza roditelja. Ona obuhvaća skrb o maloljetnoj osobi, upravljanje djetetovom imovinom i zastupanje djeteta u bilo kojem pitanju, transakciji ili sporu koji se odnosi na dijete ili djetetovu imovinu. Roditeljskom odgovornošću stoga se osigurava zaštita osobnih i imovinskih prava maloljetne osobe.

2 Tko u pravilu ima roditeljsku odgovornost nad djetetom?

Roditeljsku odgovornost zajednički izvršavaju oba roditelja. Sve odluke roditelja u vezi s izvršavanjem roditeljske odgovornosti moraju se donositi vodeći računa o interesima djeteta.

3 Ako roditelji nisu sposobni ili ne žele snositi roditeljsku odgovornost nad svojom djecom, može li se umjesto njih odrediti neka druga osoba?

Ako jedan od roditelja ne može izvršavati roditeljsku odgovornost, iz praktičnih (npr. hospitalizacija, zatvor) ili pravnih razloga (pravna nesposobnost), taj roditelj i dalje je nositelj prava, a roditeljsku odgovornost izvršava drugi roditelj.

Ako nijedan roditelj ne može izvršavati roditeljsku odgovornost, maloljetnom djetetu dodjeljuje se skrbnik. Roditelji zadržavaju roditeljsku odgovornost, samo kao nositelji prava, ali je ne mogu izvršavati

4 Ako se roditelji razvedu ili prekinu odnos, kako se rješava pitanje roditeljske odgovornosti u budućnosti?

U slučaju razvoda ili rastave, i ako su oba roditelja živa, pitanje roditeljske odgovornosti rješava sud. Roditeljska odgovornost može se dodijeliti jednom roditelju ili oboma roditeljima, ako su oba roditelja suglasna i istovremeno utvrde mjesto prebivališta djeteta. Sud može odlučiti drugačije i posebno može podijeliti izvršavanje roditeljske odgovornosti između roditelja ili ga povjeriti trećoj osobi.

5 Ako roditelji postignu dogovor po pitanju roditeljske odgovornosti, koje se formalnosti moraju poštovati kako bi taj sporazum postao pravno obvezujući?

Ako sud mora utvrditi ostvarivanje roditeljske odgovornosti, kao u slučaju razvoda ili rastave, on uzima u obzir postojeće sporazume između roditelja, ali takvi sporazumi nisu obvezujući za sud. Na sporazume te vrste ne primjenjuju se posebne formalnosti, pod uvjetom da su zakonski dostavljeni na znanje sudu. Uobičajeni je postupak dostaviti dokument koji su sastavile zainteresirane stranke i u kojem je utvrđen njihov dogovor. To je izričito predviđeno zakonom u slučaju sporazumnog razvoda braka roditelja maloljetne djece i u tom se slučaju sudu mora dostaviti pisani sporazum između roditelja u kojem se utvrđuje skrbništvo nad djecom.

U svim ostalim pogledima, roditelji se mogu neformalno dogovoriti o izvršavanju roditeljske odgovornosti bez ispunjavanja formalnosti ili provedbe formalnog postupka za podjelu odgovornosti u praksi pri čemu jedan aspekt izvršava jedan roditelj, a drugi aspekt drugi roditelj: na primjer, jedan roditelj može imati skrbništvo nad djetetom, a drugi može upravljati imovinom maloljetnika i zastupati njegove ili njezine interese.

6 Ako roditelji ne mogu postići dogovor po pitanju roditeljske odgovornosti, koja je alternativa rješavanju spora a da se izbjegne izlazak pred sud?

Ako roditelji ne mogu postići dogovor o pitanju roditeljske odgovornosti, a donošenje odluke je u djetetovom najboljem interesu, o tome će pitanju odlučiti sud. Mirenje je alternativni način rješavanja sporova.

7 Ako roditelji izađu pred sud, o kojim pitanjima u vezi s djetetom može odlučivati sudac?

Ako se roditelji ne slažu o određenom pitanju u pogledu izvršavanja svoje roditeljske odgovornosti i obrate se sudu, sud može odlučiti samo o tome pitanju. To može biti bilo koje pitanje koje je nastalo tijekom izvršavanja roditeljske odgovornosti i koje je uzrok neslaganja između roditelja od kojih svaki zadržava svoje mišljenje, tako da je njegovo rješenje u najboljem interesu djeteta. Ono može biti objektivno ozbiljno, npr. odabir imena, pristanak za operaciju i slično, ili može biti pitanje koje nema veliku objektivnu važnost, ali koje roditelji smatraju dovoljno važnim za obraćanje sudu.

8 Ako sud odluči da jedan roditelj treba imati isključivu skrb nad djetetom, znači li to da on ili ona može odlučivati o svim pitanjima u vezi s djetetom a da se prethodno ne savjetuje s drugim roditeljem?

Da, u načelu, ako je pitanje u okviru skrbništva nad djetetom koje je dodijeljeno jednom roditelju. Roditelji uvijek mogu odlučiti da neće prihvatiti rješenje suda kojim se isključivo skrbništvo dodjeljuje jednom roditelju: čak i nakon što je sud donio sudsku odluku, oni se mogu dogovoriti da će primijeniti drugačije rješenje kojim se drugom roditelju daje uloga u skrbi o djetetu pod uvjetom, naravno, da je to rješenje u najboljem interesu djeteta.

9 Ako sud odluči da roditelji trebaju imati zajedničku skrb nad djetetom, što to znači u praksi?

To znači da roditelji moraju zajednički donijeti odluku o skrbi o djetetu.

10 Kojem se sudu ili tijelu treba obratiti ako želim podnijeti zahtjev za roditeljsku odgovornost? Koje se formalnosti moraju poštovati? Koje dokumente treba priložiti zahtjevu?

Nadležni sud uvijek je sudac pojedinac prvog stupnja (*μονομελές πρωτοδικείο*). Zahtjevi se podnose sudu koji ima mjesnu nadležnost i moraju se uručiti tuženiku. Sudu je potrebno dostaviti i dokumente koji služe kao osnova za zahtjev.

11 Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima? Postoji li hitni postupak?

Sudac pojedinac prvostupanjskog suda odlučuje u skladu s posebnim postupkom propisanom u članku 681. točkama (b) i (c) Zakona o parničnom postupku. Postupak je oblikovan po uzoru na postupke za radne sporove, u skladu s ubrzanim postupkom. U prvom redu zbog osobnog karaktera sporova radi ostvarivanja roditeljske odgovornosti, on primjenjuje određene odredbe iz bračnih sporova i pravila za neparničnu nadležnost u vezi s istražnim dijelom i izvođenjem dokaza po nahođenju suda. Međutim, kada su sporovi koji se odnose na ostvarivanje roditeljske odgovornosti povezani s bračnim sporovima iz članka 592. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (npr. razvod i poništaj braka) ili sporovi iz članka 614. stavka 1. Zakona (npr. utvrđivanje očinstva), sud mora primijeniti postupak iz članaka 598. – 612. i 616. – 622. Zakona. Hitni postupci mogu se rješavati privremenim mjerama (*ασφαλιστικά μέτρα*) i privremenim odlukama (*προσωρινή διαταγή*).

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Da, pod određenim uvjetima koji se primjenjuju na pravnu pomoć.

13 Je li moguće uložiti žalbu protiv odluke o roditeljskoj odgovornosti?

Sudska odluka o roditeljskoj odgovornosti može se ukinuti ili izmijeniti ako su se promijenile okolnosti na temelju kojih je sud donio odluku. U protivnom se sudska odluka o roditeljskoj odgovornosti može osporiti redovnim pravnim lijekovima (žalba o činjenicama i pravu (*έφεση*), žalba samo na temelju pravnih pitanja (kasacija, *αναίρεση*), zahtjev za ukidanje (*ανακοπή ερημοδικίας*), preispitivanje (*αναψηλάφηση*)), u skladu s uobičajenim zahtjevima.

14 U određenim slučajevima potrebno je obratiti se sudu kako bi se zatražilo izvršenje odluke o roditeljskoj odgovornosti. Kojem se sudu trebam obratiti u takvim slučajevima i koji se postupak primjenjuje?

Sudska odluka koja se odnosi na roditeljsku odgovornost izvršava se u skladu s člankom 950. Zakona o parničnom postupku ako se njome određuje i obveza, odnosno, ako se ne rješava samo pitanje roditeljske odgovornosti ili skrbištva nad maloljetnim djetetom ili kontakata s djetetom već se nalaže predaja ili vraćanje djeteta ili se utvrđuju načini ostvarivanja kontakata ili se strankama zabranjuje da poduzimaju protivne mjere. Posebno ako se (a) sudskom odlukom kojom se nalaže predaja djeteta zahtijeva od roditelja kod kojeg se dijete nalazi da postupi u skladu sa sudskom odlukom te, ako ne postupi u skladu sa sudskom odlukom, u istoj odluci može biti predviđeno automatsko određivanje financijske kazne u iznosu do 50 000 EUR koja će se platiti podnositelju zahtjeva koji traži predaju ili vraćanje djeteta ili pritvora u trajanju do godine dana ili obje kazne zajedno (neizravno izvršenje (*έμμεση εκτέλεση*)); i (b) ako je onemogućen osobni kontakt roditelja s djetetom, u sudskoj odluci o kontaktu može se osobi koja sprječava taj kontakt zaprijetiti financijskom kaznom ili pritvorom (komplementarno izvršenje (*αναπληρωματική εκτέλεση*)).

15 Što trebam učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala i izvršila odluka o roditeljskoj odgovornosti koju je donio sud u drugoj državi članici?

Sudske odluke o roditeljskoj odgovornosti donesene u drugim državama članicama grčka upravna tijela automatski priznaju bez dodatnih formalnosti. Grčki sudovi nadležni su odlučivati o valjanosti strane sudske odluke ili o zahtjevu za priznanje strane odluke bez prethodnog ispitivanja nadležnosti države članice podrijetla. Kada se priznavanje traži u Grčkoj, grčki sudovi mogu odbiti priznati odluku o roditeljskoj odgovornosti u sljedećim slučajevima: (a) protivna je nacionalnoj javnoj politici uzimajući u obzir najbolje interese djeteta ili (b) nespojiva je s kasnijom sudskom odlukom koja se odnosi na roditeljsku odgovornost donesenu na grčkim sudovima. Nadalje, ako su, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003, na temelju mjesta djetetova boravišta nadležni grčki sudovi, kao sudovi države članice u kojoj se traži priznanje, oni mogu o pitanju roditeljske odgovornosti za dijete odlučiti drugačije donoseći odluku kasnije u predmetu bez prethodnog ispitivanja nadležnosti države članice podrijetla i obvezujuće prirode njezine odluke (primjerice je li protiv nje dopuštena žalba).

16 Kojem se sudu u ovoj državi članici trebam obratiti kako bih podnio prigovor na priznanje odluke o roditeljskoj odgovornosti koju je donio sud u drugoj državi članici? Koji se postupak u takvim slučajevima primjenjuje?

Nadležni sud u opisanim slučajevima jest sudac pojedinac na prvostupanjskom sudu koji rješava predmet na temelju postupka koji se primjenjuje na takvu vrstu spora.

17 Koje se pravo primjenjuje u postupku o roditeljskoj odgovornosti ako dijete ili stranke ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

Odnosi između roditelja i djeteta uređeni su sljedećim pravom prema redu prvenstva: (1) pravom države posljednjeg zajedničkog državljanstva; (2) pravom u mjestu posljednjeg zajedničkog uobičajenog boravišta; (3) pravom države čije državljanstvo ima dijete.

Posljednji put ažurirano: 21/10/2016

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.